

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 1349
van **GWENNY DE VROE**
datum: 24 mei 2017

---

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Nertsenkwekerijen - Uitdoofbeleid en importverbod

Het stopzetten van nertsenkwekerijen is een ethische keuze. Vanuit de politiek mogen we die keuze maken mits het respecteren van een aantal voorwaarden, zoals het voorzien in een omkaderingsbeleid, de nodige schadevergoedingen en het respecteren van het juridisch kader. Idealiter wordt een regeling op Europees niveau overeengekomen.

Het voorbeeld van Oostenrijk spreekt wat dat betreft boekdelen: daar verbood men de pelsdierhouderij, goed wetende dat er nog maar één nertsenkweker overbleef. Die werd vergoed voor de geleden schade, maar stak de grens over naar Tsjechië om daar een veel groter bedrijf op te starten. Dit soort contraproductieve excessen helpt de zaak niet vooruit. We mogen bovendien niet over één nacht ijs gaan als we juridische procedureslagen met een onzekere uitkomst willen vermijden. Ook overleg blijft zeer belangrijk.

1. In Nederland is er onverwacht een sterke uitspraak gedaan, tegen het advies van de procureur in, dat het verbod voor nertsenkwekerijen tegen 2024 in stand houdt.

Is het juridisch proces daar nu helemaal gestopt of zijn de kwekers naar het Europees Hof gestapt om alsnog die regeling aan te vechten?

2.

a) Vanaf 2020 kunnen op veilingen geen vellen meer worden verkocht indien ze niet voldoen aan het Welfur-programma. De minister heeft al gezegd dat die normen voor hem niet volstaan.

Waarom volstaan deze normen niet?

b) Sommige kwekers willen uitbreiden om hetzelfde aantal dieren te kunnen houden onder de Welfur-normen.

Hoe moeten deze aanvragen dan benaderd worden vanuit het perspectief van dierenwelzijn?

c) Heeft de minister al overleg gehad met minister Schauvliege om een gezamenlijk standpunt te bepalen ten aanzien van eventuele aanvragen voor vergunningen om de infrastructuur van bestaande nertsenhouders uit te breiden met het oog op het in stand houden van het aantal dieren dat men reeds had?

3. Als we consequent willen handelen, moeten we naast het uitdoven van onze eigen nertsenkwekerijen ook een halt toeroepen aan de import van bont. Maar aangezien

we hiermee in het kleine Vlaanderen slechts een symbolische daad stellen, zal ook wat dit betreft op Europees niveau moeten gehandeld worden.

- a) Hoe staat de minister tegenover zo'n importverbod in Vlaanderen?
- b) Hoe schat hij de haalbaarheid ervan in?
- c) Staat Europa ook toe dat wij als regio, of als hele lidstaat, een importverbod op ons grondgebied uitroepen?

BEN WEYTS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

ANTWOORD

op vraag nr. 1349 van 24 mei 2017

van **GWENNY DE VROE**

---

1. De Nederlandse Federatie van Edelpelsdierhouders stapt naar het Europees Hof.
2. a) De Welfurnormen bieden duidelijk een verbetering, maar volstaan niet om het welzijn van de nertsen voldoende te garanderen. Zo hebben nertsen een grote motivatie om toegang te krijgen tot kwaliteitsvol en gevarieerd verrijkmateriaal en zwemwater. Deze items zijn echter niet verplicht in de welfurnormen.

b) De enige aanvragen voor uitbreiding waar ik tot hiertoe van op de hoogte ben gesteld, zijn uitbreidingen voor een verhoging van het aantal dieren. Het lijkt mij niet verstandig om in de huidige situatie te investeren in de uitbreiding van een pelsdierbedrijf, maar het is natuurlijk aan de pelsdierhouder om dit te beslissen.

c) Aangezien ik niet op de hoogte ben van dergelijke aanvragen stelt er zich ook geen noodzaak tot overleg.
3. Een importverbod voor bont lijkt me uit ethische overwegingen inderdaad een logische stap. Hierbij moet wel rekening gehouden worden met enerzijds het vrij verkeer binnen de Europese Unie en anderzijds de voorschriften van de Wereldhandelsorganisatie (WTO).
Binnen Europa kan een lidstaat slechts onder strikte voorwaarden het vrij verkeer belemmeren om dierenwelzijnsredenen. Ook de WTO laat niet zomaar toe dat handelsbelemmeringen worden opgeworpen. Maar in het geval van bont zijn er wel precedentes. In 2008 stelde België een nationaal verbod in op de invoer van zeehondenbont, wat in 2010 werd gevolgd door een verbod in de gehele Europese Unie. De WTO heeft geoordeeld dat dit verbod vanuit bezorgdheden om dierenwelzijn gerechtvaardigd is. De Europese Unie had ook al een verbod ingesteld op de invoer van bont afkomstig van honden en katten.
Het lijkt er dus op dat een importverbod niet onmogelijk is. Hoewel de motivering hiervoor dan dierenwelzijn is, valt de invoer van producten echter wel onder de bevoegdheid van de federale Minister van Economie.